Р Е Ш Е Н И Е

№ 260027 **20.12.2024 год.** **Гр.Бургас**

В ИМЕТО НА НАРОДА

Бургаският окръжен съд, първо гражданско и търговско отделение,
На деветнадесети декември две хиляди двадесет и четвърта година
В открито съдебно заседание в състав:

Председател: Галя Русева

при секретаря Ваня Димитрова,
като разгледа докладваното от съдия Русева дело по несъстоятелност № 161 по описа за 2020 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 750, ал. 1 във връзка с 747, ал. 1 от ТЗ и е образувано по молба от Любомир Иванов Крачунов, с която се иска да бъдат възстановени правата му, както да бъдат заличени и отменени занапред последиците, които законът свързва с обявяването в несъстоятелност на представлявания от молителя ЕТ „КОРАЛ – ЛЮБОМИР ИВАНОВ“ с ЕИК 205945164, поради изложени твърдения, че несъстоятелността се дължи на неблагоприятно изменилите се стопански условия в страната, свързани с КОВИД 19.

Молбата е била обявена в ТР на осн.чл.752 ТЗ на 09.10.2024 г., като в едномесечния срок по чл. 753 ТЗ не са постъпили възражения срещу нея от кредитори на длъжника.

В с.з. молителят не се явява и не се представлява, редовно уведомен. Сочи писмени доказателства.

Бургаски окръжен съд, след като взе предвид постъпилата молба, представените по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Молбата е допустима, тъй като е подадена до съда по несъстоятелността от лице измежду посочените в чл. 747 ТЗ.

По същество, същата се преценя като неоснователна.

Молителят Любомир Иванов Крачунов се е регистрирал като търговец в ТР на **18.12.2019 г.,** действащ като ЕТ „КОРАЛ – ЛЮБОМИР ИВАНОВ“ с ЕИК 205945164, понастоящем – заличен търговец.

С Решение № 142 от 26.06.2020 г., постановено по настоящото дело, е обявена неплатежоспособността на ЕТ „КОРАЛ – ЛЮБОМИР ИВАНОВ“ с ЕИК 205945164 и е открито производство по несъстоятелност по отношение на търговеца, като е определена начална дата на неплатежоспособността **11.02.2020 г.**

Със същото решение ЕТ „КОРАЛ – ЛЮБОМИР ИВАНОВ“ с ЕИК 205945164 е обявен в несъстоятелност по реда на чл. 632 от ТЗ, като е спряно производството по несъстоятелност поради липса на ликвидно имущество за покриване на началните разноски по несъстоятелността.

С Решение № 260137 от 10.05.2021 г. производството отново е било спряно, по реда на чл. 632, ал. 5 вр. ал. 1 от Търговския закон.

С Решение № 260047 от 16.05.2022 г. на основание чл. 632, ал. 4 от Търговския закон е постановено прекратяване на производството (поради невнасяне на разноските по чл. 629б от ТЗ) и заличаване на ЕТ „КОРАЛ – ЛЮБОМИР ИВАНОВ“ с ЕИК 205945164 от търговския регистър.

В депозираната по делото молба, въз основа на която е образувано настоящото производство по реда на чл. 750, ал.1 ТЗ, молителят се позовава на наличието на хипотезата на чл. 748, ал.2 ТЗ, а именно – сочи, че несъстоятелността му се дължи на неблагоприятно изменилите се стопански условия в страната, свързани с КОВИД 19.

Предвид фактическите твърдения в молбата, с Определение № 260445/12.11.2024 г., постановено по настоящото дело, на молителя е указано, че в настоящото производство следва да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на посочените предпоставки за възстановяване на правата му, а именно – настъпило неблагоприятно изменение в стопанско-икономическата ситуация в страната и причинна връзка между същото и настъпилата несъстоятелност на търговеца ЕТ „Корал – Любомир Иванов“, както и че поне частично е изплатил вземанията на кредиторите с приети вземания в производството по несъстоятелност, с оглед препращането на чл. 748, ал.2 ТЗ към ал.1 на същия член. На молителя е указано също, че не сочи доказателства за тези факти.

С оглед на така дадените от съда указания и разпределена доказателствена тежест, с допълнителна молба от 11.12.2024 г. молителят е представил следните писмени доказателства:

1.заверени преписи от Решение № 128/13.01.2021 г. по т.д. № 2167/2019 г. на ВКС, I т.о., Решение № 72/19.03.2019 г. по т.д. № 937/2017 г. на АС Варна и Решение № 770/18.10.2018 г. по т.д. № 937/2017 г. на ОС Варна, видно от които искът на „ЕФФЕКТ“ ЕООД в размер на 71 544,37 лв., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска – 19.07.2017 г. до окончателното изплащане, е отхвърлен като неоснователен /това вземане, обаче, е включено в списъка на неприетите от синдика вземания, одобрен от съда с Определение № 260384/16.11.2020 г. по настоящото дело/.

2. споразумение-разписка от кредитора с прието вземане „Роса Фероса“ ЕООД, че е получило сумата в размер на 9 700 лв. и не претендира лихви и неустойки;

3. споразумение-разписка от кредитора с прието вземане Валентин Веселинов Байнов, че е получил сумата в размер на 78 233,20 лв. по Предварителен договор за покупко-продажба от 23.06.2015 г., както и че не претендира лихви и неустойки.

Съгласно разпоредбата на чл. 747, ал.1 ТЗ, възстановяването на правата на длъжника - едноличен търговец и неограничено отговорен съдружник, заличава и отменя занапред последиците, които законът свързва с обявяването в несъстоятелност. Такива законоустановени ограничения в Търговския закон са предвидени например в чл. 57, т. 2 ТЗ и чл. 141, ал. 8 ТЗ.

Нормата на чл. 748 от ТЗ урежда две хипотези, в които може да бъде постановено възстановяване в права - когато несъстоятелният търговец е изплатил напълно приетите в производството по несъстоятелност вземания, заедно с лихвите и разноските по тях (ал. 1), или, без да е изплатил напълно всички задължения, е изплатил някои от тях и изпадането в несъстоятелност се дължи на неблагоприятно изменили се стопански условия (ал. 2).

С оглед на представените от молителя писмени доказателства, от които се установява, че същият е погасил част от приетите в производството по несъстоятелност вземания, съдът намира, че е доказана първата предпоставка на чл.748, ал.2 ТЗ за възстановяване в права на търговеца.

Не се доказва, обаче, наличието на втората предпоставка по ал.2, а именно – че изпадането в несъстоятелност се дължи на неблагоприятно изменили се стопански условия в резултат на Пандемията от Ковид 19.

В случая молителят поддържа, че се е осъществила втората хипотеза, като обосновава това свое виждане с неблагоприятните условия, дължащи се на Пандемията от Ковид 19. Сочи, че намеренията му за производство на метални конструкции за складове, оранжерии и др., не успели да се реализират, тъй като противоепидемичните мерки попречили да има поръчки за производство, които и не би могъл да изпълни, поради липса на материали, работна ръка и др. необходими предпоставки за организиране на производството. Били въведени контролно-пропускателни пунктове, задължително носене на маски, тестове, ограничения в пътуванията в страната и извън нея. В резултат на пандемията била предизвикана икономическа криза, която се отразила на доходите на населението и бизнеса, довела до свиване на покупателната възможност и съответно до намаляване на приходите, до разкъсване на веригите за доставки, както и до затруднения в намирането и обслужването на клиентите. Поведението на молителя от момента на регистрирането му като търговец – 18.12.2019 г., до обявяването му в неплатежоспособност – 26.06.2020 г., било добросъвестно, но не било достатъчно за преодоляване на неплатежоспособността, поради което единствената причинно-

следствена връзка, довела до изпадането му в несъстоятелност, била неблагоприятната промяна в стопанските условия.

С Решение № 977/31.01.2008 г. по т. д. № 579/2007 г. на II т. о на ВКС е прието, че неблагоприятно изменилата се след регистрацията на търговеца стопанско-икономическа ситуация в страната, не се явява самостоятелно установена от закона предпоставка, обуславяща сама по себе си възстановяване на правата на длъжника в хипотезата на чл. 748, ал. 2 ТЗ, а е необходимо същата да е обусловила настъпилата несъстоятелност, като в тежест на молителя е да установи в процеса при условията на пълно и главно доказване изискуемата от закона причинна връзка, която оправдава и невъзможността търговецът, дори и да е добросъвестен, да продължи търговската си дейност.

Доказване от подобно естество не е проведено от молителя в настоящото производство. Проверката на събраните от съда по несъстоятелността доказателства, в това число и събраните във фазата, предхождаща откриването на производството по несъстоятелност, не показва, че търговецът е влошил финансовото си положение изключително поради настъпилата международна финансова и икономическа криза, свързана с Пандемията от Ковид 19.

При посочените мотиви, съдът намира, че не са осъществени предпоставките по чл. 748, ал. 2 от ТЗ, поради което и молбата на Любомир Иванов Крачунов се явява неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на осн.чл.755, ал.2 ТЗ, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на Любомир Иванов Крачунов с ЕГН 6303107925 за възстановяване на правата му като ЕТ „КОРАЛ – ЛЮБОМИР ИВАНОВ“ с ЕИК 205945164 – заличен търговец, и за заличаване и отменяне занапред на последиците, които законът свързва с обявяването на търговеца в несъстоятелност.

Решението да се впише в книгата по чл. 634в ТЗ.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаски апелативен съд в седмодневен срок от връчването му.

ПРЕПИС от решението, след влизането му в сила, да се изпрати за вписване на Търговския регистър при Агенция по вписванията.

ПРЕПИС от решението да се връчи на молителя.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ:

ОКРЪЖЕН СЪД-БУРГАС
Република България

ОКРЪЖЕН СЪД - БУРГАС
Вярно с оригинала
17.02.25 Деловодител: ...